

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ НАЗЕМНИХ СПОРУД І АЕРОДРОМІВ
КАФЕДРА КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДИЗАЙНУ І ГРАФІКИ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

В.М.Василенко

« » 2023 р.

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)**

**ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЮ «БАКАЛАВР»
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 022 «ДИЗАЙН»
ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ «ДИЗАЙН»**

Тема: «ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРІВ ВИДАВНИЧОГО ДОМУ»

Виконавець: здобувач вищої освіти групи 401 ЗАРЕМБО Максим Миколайович

Керівник: старший викладач КТДіГ НОВІК Ганна Володимирівна

Нормоконтролер: професор, д.т.н. ОМЕЛЬЯНЕНКО Максим Вікторович

Київ 2023

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет наземних споруд і аеродромів

Кафедра комп'ютерних технологій дизайну і графіки

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність 022 «Дизайн»

Освітньо-професійна програма «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

В.М.Василенко

«_____» _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної роботи

Зарембо Максима Миколайовича

(прізвище, ім'я, по батькові випускника в родовому відмінку)

1. Тема кваліфікаційної роботи «Дизайн інтер'єрів видавничого дому»

затверджена наказом ректора від « 31 » 03 2023 р. № 439/ст.

2. Термін виконання роботи: з 29.05.2023 по 30.06.2023

3. Вихідні дані до роботи:

технічне завдання, генеральний план ділянки, плани поверхів, розрізи

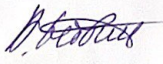

4. Зміст пояснювальної записки:

завдання на виконання кваліфікаційної роботи, реферат, зміст, вступ, три розділи основної частини, висновки, список використаних джерел, додатки.

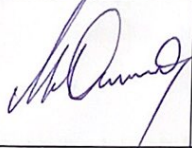
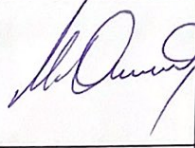
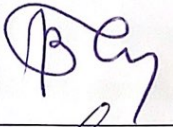

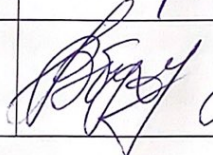

5. Перелік обов'язкового графічного (ілюстративного) матеріалу:

схема генплану з благоустроєм території, план до та після перепланування, зонування простору, план з розташуванням меблів, плани стелі та підлоги, розгортки стін приміщень, перспективні зображення інтер'єрів, креслення авторських розробок предметів наповнення інтер'єру, фото 3d-макетів, роздатковий матеріал.

6. Календарний план-графік

№ пор.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Зібрати матеріали щодо світової та вітчизняної практики, вимог до проектування дизайну видавничого дому	15.05.2021 – 17.05.2021	
2.	Виконати пошукові ескізи закладу	17.05.2021 – 19.05.2021	
3.	Розробити дизайн-концепцію інтер'єрів видавничого дому та план благоустрою	17.05.2021 – 19.05.2021	
4.	Розробити поповерхові плани, виконати розстановку меблів відповідно до функціонального зонування	20.05.2021 – 26.05.2021	
5.	Виконати плани підлоги з підбором необхідних підлогових покриттів	23.05.2021 – 26.05.2021	
6.	Виконати плани стелі з розташуванням освітлювальних приладів	23.05.2021 – 26.05.2021	
7.	Виконати розгортки стін 5х приміщень	27.05.2021 – 05.06.2021	
8.	Виконати візуалізацію інтер'єрів у комп'ютерній 3D графіці	27.05.2021 – 09.06.2021	
9.	Виконати робочі креслення розроблених об'єктів	05.06.2021 – 07.06.2021	
10.	Виконати 3d-макети розроблених об'єктів	08.06.2021 – 11.06.2021	
11.	Оформити пояснювальну записку до кваліфікаційної роботи згідно затверджених вимог	20.05.2021 – 31.05.2021	
12.	Виконати компонування планшетів	01.06.2021 – 03.06.2021	
13.	Скомпонувати папку та підготувати роздатковий матеріал	06.06.2021 – 10.06.2021	
14.	Підготувати доповідь захисту та презентацію у PowerPoint	08.06.2021 – 12.06.2021	

7. Консультанти з окремих розділів

Назва розділу	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Нормативна база	проф.КДІ, д.т.н., проф. Омельяненко Максим Вікторович		
Конструктивне вирішення	проф.КДІ, д.арх., проф. Чернявський Володимир Георгійович		
Інженерне обладнання	ст.викл. Обуховська Любава Василівна		

8. Дата видачі завдання: « 29 » травня 2023 р.

Керівник кваліфікаційної роботи

(підпис керівника)

Новік Г.В.
(П.І.Б.)

Завдання прийняв до виконання

(підпис випускника)

Зарембо М.М.
(П.І.Б.)

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до класифікаційної роботи «Дизайн інтер'єрів видавничого дому» складається з: 59 сторінок тексту, 11 рисунків, 1 таблиць, 38 використаних джерел, 12 додатку.

Ключові слова: видавництво, редакція, видання, простір, офіс, проектування, дизайн.

Актуальність теми. Видавничий дім займається редакцією та друком текстів різного характеру, тобто книжки, посібники, авторські роботи та історичні видання. Незважаючи на наявність безліч джерел інформації в інтернеті, видавничий дім не втрачає своєї актуальності за рахунок того, що люди орієнтуються на досвіді та професіоналізмі цього видавництва, яке може надати достовірну та точну інформацію для різних тем.

Об'єкт проектування – приміщення видавництва.

Предмет проектування – дизайн інтер'єру видавничого дому.

Мета класифікаційної роботи – розробити дизайн інтер'єру внутрішнього простору видавничого дому.

Методи проектування: протягом роботи був проведений аналіз, що дозволив дослідити основні засоби дизайну, які будуть допомагати у вирішуванні питання з інтер'єром видавничого дому. Було застосовано порівняння та аналіз вітчизняного і закордонного дизайн-проектування. Також ми виконали до нашого плану метод 3D-моделювання.

Практичне значення проектування полягає у тому, що результати дослідження та проектування можна застосовувати у практичній діяльності при розробці дизайну інтер'єрів видавництва.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ I. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ	9
1.1. Історія становлення видавництв.....	9
1.2. Класифікація приміщень видавництв та особливості їх просторового вирішення.....	12
1.3. Сучасні тенденції в оформленні приміщень видавництв в Україні та за кордоном.....	14
Висновки до першого розділу.....	25
РОЗДІЛ II. ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ ПРИМІЩЕНЬ ОФІСНОГО ТИПУ	26
2.1. Вимоги до об'ємно-просторового вирішення видавничого дому	26
2.2. Ергономічні норми і специфіка обладнання	30
2.3. Вплив кольору, композиції, стильових рішень на робочу атмосферу .	34
2.4. Вимоги до використовуваних матеріалів та освітлення	37
Висновки до другого розділу	44
РОЗДІЛ III. ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ВИДАВНИЧОГО ДОМУ	46
3.1. Вихідні дані до проекту дизайну інтер'єру видавничого дому	46
3.2. Благоустрій прибудинкової території.....	47
3.3. Архітектурно-конструктивне рішення будівлі видавничого дому.....	48
3.4. Функціональне зонування та планувальне вирішення.....	48
3.5. Концепція дизайну інтер'єру та колористичне рішення	49
3.6. Підбір матеріалів і предметного наповнення інтер'єрів.....	49
3.7. Авторські розробки.....	50
Висновки до третього розділу	52
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	56
ДОДАТКИ.....	60

ВСТУП

Актуальність теми. Працездатність людини в офісному приміщенні не в останню чергу залежить від комфорту приміщення, в якому працівник перебуває весь робочий день чи його частину. На емоційний стан людини дуже впливає рівень її естетичного комфорту. Досягнення цього комфорту досягається за допомогою різних методів і технік, спрямованих на створення єдиного і гармонійного загального дизайну інтер'єру. Успіх такого дизайну залежить від рівня єдності та гармонії між усіма елементами всередині простору. По суті, естетичний комфорт офісного приміщення визначається тим, наскільки добре різні компоненти поєднуються, утворюючи цілісне та приємне середовище.

Створення візуально приємного середовища передбачає ряд завдань, включаючи облаштування простору, вибір кольорів і оздоблення, дизайн меблів і обладнання, додавання декоративних елементів, освітлення та озеленення. Важливо правильно спланувати простір, щоб співробітникам було комфортно працювати. Тому актуальною є розробка комплексного проекту дизайну офісного приміщення видавничого дому, де більшість співробітників знаходиться на робочому місці протягом всього дня, є актуальною в сучасних умовах.

Метою роботи є розробка концепції дизайну інтер'єру видавничого дому.

Виходячи з мети, можемо сформулювати наступні завдання:

- здійснити аналітичний огляд вітчизняного та закордонного досвіду в сфері дизайну офісних приміщень;
- дослідити основні положення щодо організації інтер'єрів приміщень офісного типу;
- провести формування дизайну інтер'єру видавничого дому.

Об'єкт дослідження – проектування дизайну офісного приміщення для видавничого дому з використанням сучасних матеріалів та технологій.

Предметом дослідження є використання інструментів дизайну інтер'єрів у створенні офісних приміщень видавничого бізнесу.

Методи дослідження обрані відповідно до мети та завдань дослідження та включають в себе загальнотеоретичний метод, методи аналізу та синтезу, а також економіко-статистичні методи. В роботі також використана наукова література в галузі дизайну, архітектури, ергономіки, суміжних галузей, статті в періодичній пресі та матеріали мережі Інтернет.

Наукова новизна проекту полягає у використанні елементів дизайну для створення унікальної атмосфери робочих приміщень.

Практична цінність полягає у можливості створення як спроектованого видавничого дому, так і впровадженні інноваційних технологій та елементів дизайну у оформленні інших приміщень видавництва.

Структура роботи. Структурно робота складається зі вступу, трьох основних розділів з підрозділами, загальних висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ І. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ

1.1. Історія становлення видавництв

Видавнича діяльність передбачає виготовлення друкованої продукції видавничими підприємствами. В Україні Закон «Про видавничу справу» [1] визначає видавництво як спеціалізоване підприємство, що займається переважно підготовкою та розповсюдженням видавничої продукції. Проте більш розгорнуте визначення М.С. Тимошик припускає, що видавництво – це організація, створена у відповідній організаційно-правовій формі, головною метою якої є створення, розповсюдження та продаж різного роду друкованих, електронних та змішаних видань [33].

Видавнича продукція – це ряд видань, які відрізняються за своїм форматом, змістом, поданням, розміром, типом інформації, організацією, частотою випуску та цільовою аудиторією, які випускаються видавцем або консорціумом видавничих фірм протягом певного періоду часу.

Відповідно до ст. 1 Закону «Про видавничу справу», видавнича продукція – сукупність видань, призначених до випуску або випущених у світ видавцем (видавцями) [1].

Історія видавництв і видавничої діяльності є досить тривалою. Сфера видавничої справи та редагування виникла ще до журналістики, а рукописні та друковані книги протягом століть були основним засобом спілкування. Незважаючи на це, дослідження історії видавничої справи почали привертати увагу лише наприкінці 19 століття, зосереджуючись на подвійній природі книг як фізичних об'єктів і носіїв знань та ідей. Ця галузь дослідження тепер охоплює не лише технічні аспекти друкарства та видавництва, але й соціальні та політичні контексти, в яких вони розвивалися, а також особистий досвід тих, хто займається ремеслом. Зрештою, історія видавничої справи пов'язана зі створенням, розповсюдженням і використанням різних типів видавничої продукції, зокрема книг, і впливом, який вони мали на суспільство.

Друкарство як основний процес видавничої справи було започатковано наприкінці XIII ст. і поступово набуло розвитку. До середини XVII ст. книговидання набуло значного розвитку як у світі, так і в Україні.

Видавнича справа в Україні має давню історію, яка сягає кінця XV століття, і вона була досить успішною, що зробило українців одним із найвидатніших лідерів книгодрукування серед слов'янських народів. Проте несприятливі соціально-економічні та політичні умови, які тривалий час склалися в Україні, негативно вплинули на видавничу галузь, зрештою визначивши її історичну долю. Хоча промисловість зробила значний внесок у матеріальну та духовну культуру нації, її історія часто була затьмарена зовнішніми чинниками. Радянські історики здебільшого ігнорували українську історію у своїх публікаціях про видавничу справу і натомість зосереджувалися на історії галузі в «єдиній і неподільній» радянській державі [26].

У спадок від Радянського Союзу є різні державні видавництва, які мають давню історію в Україні. Серед них видавництво «Аграрна наука» Української академії аграрних наук, «Веселка», яка за радянських часів мала назву «Дитвидав» і «Молоді», «Вища школа», «Дніпро», яка раніше була визнана «Держлітвидав» та «Укрдержвидав», «Музична Україна», «Освіта», спеціалізоване видавництво «Українська енциклопедія імені М. П. Бажана», яке раніше мало назву Українська радянська енциклопедія імені М. П. Бажана. Крім того, на Закарпатті ще працює видавництво «Карпати», а у Львові «Каменярь» і «Світ». Серед усіх цих видавництв найактивнішими і продуктивними залишаються «Либідь» (колишня «Вища школа»), «Мистецтво», «Основа» [33].

Історія українських видавництв починається з 1991 року, коли були засновані відомі видавництва «Фоліо» (Харків) і «Кальварія» (Львів). В 1992 році виникли такі великі видавництва, як «Генеза», «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», «Букрек» тощо. В 1997 році до кола видавництв приєднується «Ранок», який випускає дитячу та освітню літературу.

Згодом кількість видавництв поступово збільшувалася, а на початку 2000-х років на ринку з'явилися значні гравці. Одним із таких гравців став «Клуб

сімейного дозвілля», який був створений у Харкові у 2000 році як дочірнє підприємство з повними іноземними інвестиціями голландської компанії. Лише за чотири роки, у серпні 2004 року, видавництво було придбано Bertelsmann AG, одним із найбільших медіаконгломератів у Німеччині.

Мар'яна Савка та Юрій Чопик заснували «Видавництво Старого Лева» у Львові ще у 2001 році. Понад десятиліття основним напрямком діяльності видавництва було випуск літературних творів для маленьких читачів як українських, так і зарубіжних письменників. Однак у 2013 році компанія розширила свій периметр діяльності і почала видавати книжки і для дорослої аудиторії.

Засноване у 2006 році видавництво «Наш Формат» швидко завоювало популярність серед унікальної демографічної групи, зокрема власників бізнесу, технічних спеціалістів та маркетологів. На цю групу раніше не орієнтувалися інші видавці, що свідчить про успіх «Нашого формату» в жанрі нон-фікшн [27].

Щорічно кількість видавництв зростала і у 2019 році складала 256 одиниць. Далі зростання відбувалось зі значною швидкістю. За даними досліджень Детектор Медія, у 2022 році в Україні з'явилося 178 нових видавництв і книгопродавців

Проте за 2022 рік кількість виданих в Україні книжок зменшилася на 8 532 видань, а наклади знизилися на 16 473 тисяч примірників. Тому зростання кількості видавництв не завжди означає зростання кількості видавничої продукції, до того ж н даний момент широкого розвитку набули електронні книги, кількість примірників до розповсюдження яких не обчислюється.

Бажання людей отримувати інформацію з книжкових сторінок дає поштовх створенню нових видавництв, тому проект видавничого дому цілком вписується в концепцію книговидання в Україні і має всі підстави бути конкурентоспроможним. Тому розробка дизайну приміщень видавничого дому є важливим кроком у створенні нового видавничого підприємства з цікавою продукцією.

1.2. Класифікація приміщень видавництв та особливості їх просторового вирішення

Видавництво несе відповідальність за своєчасне та професійне редагування рукопису, включаючи літературне та технічне редагування, наукове редагування, якщо необхідно, внутрішнє рецензування та рецензування назви. Вони також повинні підготувати додатковий матеріал, такий як передмова чи післямова, довідкові розділи, іменний, предметний і бібліографічний покажчики. Карти, діаграми, діаграми та інші візуальні матеріали також повинні бути включені, а макет публікації має бути вчитаний і виготовлений. Автор повинен переглянути макет публікації та художнє оформлення, вибір шрифтів та ілюстрацій, а також інформацію на титульній та детальній сторінках.

Видавнича справа – складна економічна система з різноманітними взаємопов'язаними елементами, які постійно розвиваються. Якість цих елементів – не єдиний фактор, що визначає ефективність видавничої діяльності. Її структура, яка стосується внутрішнього розташування одиниць і системи взаємозв'язків між ними, також має вирішальне значення. Ця структура диктує потік інформації та процеси прийняття рішень, у яких беруть участь керівники різних рівнів та спеціалізацій. По суті, структура видавничої справи – це каркас системи її управління, що забезпечує своєчасне та якісне виконання всіх необхідних виробничих процесів. Таким чином, одним із головних обов'язків організаційного менеджменту є вибір найбільш підходящої структури для підприємства та постійна оцінка її відповідності поточним і майбутнім цілям.

Формування структури видавництва визначається його керівництвом і персоналом відповідно до загальної мети, цілей і завдань підприємства. Крім того, встановлюється взаємозв'язок ієрархій та підсистем управління для забезпечення безперебійного функціонування та прогресу видавництва в цілому. Правильна організація та вміле управління персоналом є життєво важливими факторами, що сприяють успіху бізнесу. Виробничу структуру

видавництва створюють підрозділи, в яких виконуються виробничі процеси з виготовлення видавничого оригінал-макета.

Основними редакторськими професіями сучасного класичного видавництва є: головний редактор; літературний редактор, коректор; технічний редактор; художньо-графічний редактор (дизайнер); випусковий редактор. До структури сучасних видавництв належить і низка інших посад, наприклад: директор, верстальник, маркетолог, менеджер з продажу, системний адміністратор, бухгалтер, економіст, правник тощо. Серед обов'язків таких працівників переважно питання організаційно-управлінського, технічного та фінансово-господарського характеру. Окремі дослідники видавничої справи включають до основних професій «верстальників», які фактично виготовляють видавничий оригінал-макет або виключають з числа редакторських професій «коректорів» як не творчу професію.

Приміщення видавництва формуються згідно потреби у окремих кабінетах для ряду працівників згідно переліку посад видавничого дому.

Адміністративні приміщення керівного складу:

- кабінет директора видавництва;
- кабінет шеф-редактора;
- кабінет головного редактора;
- кабінет головного художника видавництва;
- кабінет заступника директора з виробничих питань;
- кабінет заступника директора з комерційних питань;
- кабінет заступника директора з фінансово-економічних питань;
- кабінети завідувачів відділів;
- кабінети менеджерів.

Адміністративні приміщення фахівців та професіоналів:

- кабінет випускового редактора;
- кабінет дизайнера видавничої продукції;
- кабінет системного інженера;
- кабінети кореспондентів та журналістів;

- кабінети редакторів

- кабінети відділів фахівців – маркетингу, збуту тощо.

Також передбачені приміщення для технічних працівників, для відпочинку, харчування тощо. Можуть бути передбачені приміщення для проведення конференцій, нарад, зали очікування для відвідувачів та інші приміщення на розсуд керівництва видавництва.

1.3. Сучасні тенденції в оформленні приміщень видавництв в Україні та за кордоном

Сучасні видавництва мають багато спільного з офісними приміщеннями, проте мають певні особливості, властиві технологічному процесу видавничої діяльності. Відповідно і розташування приміщень, і їх дизайнерське вирішення підлаштовані під специфіку даної сфери діяльності.

Основні функціональні зони і приміщення: на успіх бізнесу значною мірою впливає візуальне представлення його корпоративної філософії та цінностей. Це включає історію компанії, її засновників, продукти, послуги та соціальну культуру. Фізичний простір навколо компанії також відіграє важливу роль у формуванні сприйняття людьми її ідеології. Коли філософія компанії ефективно виражається через її оточення, це сприяє зміцненню емоційних зв'язків між співробітниками та відвідувачами, роблячи її більш запам'ятовуваною. Вкрай важливо, щоб ті, хто проводить значну кількість часу в офісі, ототожнювали себе з компанією, її цілями та напрямком, а також відчували причетність до свого робочого місця [5].

Досягнення успішного робочого середовища залежить не лише від мистецьких елементів, але й від різноманітних факторів, які складають усе робоче місце. Дизайн офісу повинен бути орієнтований на процеси, які в ньому відбуваються. Загальноприйнято, що до проектування виробничої будівлі необхідно залучати технолога, оскільки процес виробництва вимагає оптимальної технологічної організації. Так само й офіс видавництва має керуватися тими ж принципами, визнаючи, що робота в цій галузі має свої

специфічні технологічні вимоги. Дизайн офісу слід розглядати не як мистецький витвір, а як інструмент, який полегшує роботу компанії. Рішення, прийняті на етапі проектування, матимуть тривалий вплив на майбутнє використання простору. Тому вкрай важливо зважено вибрати різні елементи, які складають робоче середовище видавництва.

Офіс сучасної видавничої компанії перетворився на багатогранну організацію, що потребує досвіду професіонала, щоб однаково впоратися з його технічними та естетичними аспектами – будь то архітектор чи дизайнер.

Розміщення офісних приміщень визначається виходячи з функції кожного компонента та розміру компанії. Різні аспекти важливі для великої організації порівняно з невеликим офісом, і деякі речі легше впоратися у великій компанії з чітко визначеними функціональними сферами. Особисте спілкування, спільні ресурси, контроль за підлеглими та передача документів – усе це впливає на розміщення офісних приміщень. Крім того, на розташування офісних приміщень впливають такі фактори, як шум, кількість відвідувачів і доступність. Завдяки ретельному аналізу та врахуванню всіх цих факторів приймається найкраще рішення для задоволення потреб клієнта.

Робочий простір: його можна розділити на два основних типи: закриті офіси та відкриті простори. Дизайн робочого простору базується на корпоративній культурі компанії, її організаційній структурі та можливостях будівлі, де буде розташоване видавництво. Важливо творчо підходити до вирішення проблем, пов'язаних із конкретною ситуацією, а не дотримуватися однієї встановленої схеми. Результатом такого підходу є простори, схожі на міське зонування, з різноманітністю, як-от вулиці та квартали, площі та парки. Необхідність максимального використання простору та поява нових методів роботи, таких як оцифрування та скорочення паперової роботи, призвели до створення нових робочих зон в офісі. Згідно зі статистичними даними, до 40% співробітників у багатьох компаніях у будь-який момент часу перебувають поза офісом через можливість віддаленої роботи або роботи, пов'язаної із зовнішнім зв'язком.

Дослідження, проведене BENE у співпраці з Fraunhofer IOA, показало, що працівники промислової фірми проводять близько 40% свого робочого дня в офісі. Ця статистика підкреслює значну кількість часу, яку ці працівники присвячують своїй роботі, перебуваючи у своєму професійному середовищі [8]. Таким чином, планування офісу з урахуванням загальної кількості співробітників може призвести до неефективного використання площі. Способи вирішення цієї проблеми:

- Впровадження заздалегідь спланованого графіка для кількох співробітників, щоб використовувати той самий робочий простір на основі ротації.

- Компанія надає спеціальну зону з повністю обладнаними робочими місцями для своїх співробітників. Щоразу, коли працівнику потрібен робочий простір, він може запросити його в доступній зоні. Крім того, сучасні телефонні системи дозволяють співробітникам зберігати особисті номери. Необхідне канцелярське приладдя та документи зберігаються в пересувних камерах схову, розміщених у спеціальному приміщенні.

- Для осіб, які часто працюють поза офісом, але потребують доступу до внутрішньої мережі та можливості спілкуватися з колегами, створено спеціальні зони. Ці зони зручно розташовані біля входу та мають кілька робочих місць з електричними та мережевими розетками.

У сучасному робочому середовищі основна увага приділяється спільному вирішенню проблем шляхом формування тимчасових команд, присвячених певному проекту. Ці команди беруть участь в обговореннях, презентаціях і цілеспрямованих робочих сесіях для досягнення своїх цілей. Щоб полегшити цей процес, мобільні меблі використовуються для забезпечення гнучкості та адаптивності. Крім того, рекомендується розміщувати офісне обладнання, таке як принтери та копіювальні апарати, у спеціально відведених місцях, оточених акустичними перегородками, щоб звести до мінімуму шум.

Вхідна група: є важливою складовою будь-якої будівлі і зазвичай складається з кількох ключових зон, включаючи приймальню, зону очікування

та гардероби як для працівників, так і для клієнтів. При проектуванні цієї зони важливо враховувати різні фактори, щоб забезпечити її функціональність, естетичність і практичність за призначенням.

Ще одним важливим аспектом вхідної групи є зона очікування. Цей простір розроблений, щоб надати відвідувачам зручне та спокійне місце для очікування, поки їх обслуговують. Приміщення для очікування повинно бути добре освітленим, просторим і обладнаним зручними місцями для сидіння. Він також має бути розроблений таким чином, щоб відповідати потребам відвідувачів, таким як доступ до електричних розеток, Wi-Fi та матеріалів для читання. Підводячи підсумок, можна сказати, що вхідна група є важливою складовою будь-якої будівлі, тому до її проектування необхідно підходити ретельно. Добре спроектована вхідна група може покращити загальний досвід відвідувачів і персоналу, одночасно забезпечуючи функціональний і практичний простір для щоденних операцій.

Враховуючи різні фактори, розглянуті вище, дизайнери можуть створити вхідну групу, яка відповідає потребам підприємства та його відвідувачів. Неодмінною складовою вхідної групи також є шафи-купе для співробітників і клієнтів. Ці зони забезпечують безпечне розташування для персоналу, де вони можуть зберігати особисті речі, такі як пальто та сумки, під час роботи. Клієнти також можуть вимагати місце для зберігання своїх речей, наприклад, під час відвідування подій чи зустрічей. Таким чином, гардероб має бути розроблений з урахуванням безпеки, маючи відділення, що замикаються, і камери спостереження для додаткової безпеки.

Одним з першочергових моментів при проектуванні вхідної групи є зона прийому гостей. Цей простір служить початковою точкою контакту між відвідувачами та бізнесом, тому важливо створити теплу та гостинну атмосферу. Приймальна зона має бути добре освітленою, просторою та організованою, зі зручними місцями для сидіння та чіткими покажчиками для орієнтування відвідувачів. Він також має бути оснащений основними

інструментами, такими як телефони, комп'ютери та інші комунікаційні пристрої для полегшення безперебійної роботи

При проектуванні вхідної групи необхідно вирішити наступні питання:

– Чи можна легко впізнати або виділити компанію за її відмінними характеристиками чи характером? Чи має він унікальну та впізнавану ідентичність, яка відрізняє його від інших у галузі?

– Наскільки в просторових формах слід підкреслювати вираження індивідуальності та корпоративної культури? Наскільки важливого значення слід приділяти представленню цих елементів у фізичному дизайні простору? Чи необхідно чітко демонструвати ці аспекти чи їх слід тонко включити? Це питання, які необхідно розглянути при розгляді просторового дизайну робочого місця або будь-якого іншого середовища, яке відображає цінності та ідентичність організації.

– Чи орієнтована компанія на зовнішні чи внутрішні справи, і який обсяг відвідувачів вона отримує?

Вирішуючи ці типові завдання, важливо подбати про комфорт і зручність як співробітників, так і відвідувачів. Загальними рисами таких установок є виділена зона очікування та гардероб для зберігання особистих речей. Крім того, надання інформаційної стійки з комп'ютером може бути корисним доповненням для клієнтів, щоб дізнатися більше про компанію та її діяльність.

Представницька група: включає в себе широкий спектр елементів, таких як кімната прийому, кабінети керівників різних рівнів, кімнати для переговорів. Ці елементи працюють разом, щоб створити комплексний простір, який задовольняє потреби всіх учасників групи. Приймальна кімната служить гостинною зоною, а кабінети менеджерів різного рівня розроблені з урахуванням конкретних потреб кожного керівника. Крім того, конференц-зали забезпечують виділений простір для групових обговорень і співпраці. Об'єднуючи ці різні компоненти, репрезентативна група може функціонувати ефективно та результативно. Концепція командно-орієнтованого підходу до управління набула популярності в сучасних організаційних трендах,

особливо в компаніях з чіткою ієрархією. Цей підхід підкреслює роль менеджера як лідера, який направляє групу професіоналів до спільної мети. Це відрізняється від традиційного уявлення про начальника, який відокремлений від своїх підлеглих фізичними та емоційними бар'єрами. У результаті дизайн офісу та планування часто адаптуються відповідно до цього нового підходу до лідерства [10].

Прошли часи ізольованих кімнат із простим декором, які використовувалися як робочі місця та розкішні президентські кабінети. На зміну їм приходять яскраві та прозорі простори, спроектовані з урахуванням практичності. Кабінет керівника легко доступний для співробітників, а їх робочий стіл може служити місцем для переговорів.

Останні дослідження показують, що частка простору, призначеного для кімнат для зустрічей і переговорів, постійно збільшується. За прогнозами, до 2025 року ці площі становитимуть 30% від загальної площі офісів. В Європі підраховано, що звичайні працівники проводять на нарадах близько чверті свого робочого часу, керівники середньої ланки проводять половину, а менеджери вищої ланки – до трьох чвертей. Причиною цього є важливість обміну інформацією в процесі прийняття рішень [11]. Значення спілкування та навчання на робочому місці значно зросло, що вимагає ретельного розгляду та впровадження відповідної технології.

Розглянемо, яким чином організований робочий простір сучасних видавництв (рис. 1.1 – 1.3).

Рис. 1.1 Видавництво Abrams Books [37]

Рис. 1.2 Publishing House Suhrkamp Verlag [36]

Рис. 1.3. Бразильське видавництво Editora Record [38]

Як бачимо з рис. 1.1-1.3, просторове, кольорове та ергономічне вирішення приміщень сучасних зарубіжних видавництв є різним в залежності від країни розташування, напрямку видавничої діяльності, корпоративних стандартів тощо.

Українські видавництва також не відстають від закордонних і створюють у своїх офісах творчу атмосферу. Тут можна зустріти приміщення і у старовинному стилі, і сучасні просторі офісні рішення.

«Дніпро» (рис. 1.4.) – найстаріше видавництво в Україні. Спеціалізується на художній та історичній літературі.

Рис. 1.4 Видавництво «Дніпро» [4]

«Наш формат» (рис. 1.5) – українське видавництво, засноване у 2006 році, що спеціалізується на нехудожній літературі (нон-фікшн). «Наш формат» представив українські переклади Нобелівських лауреатів Деніела Канемана та Річарда Талера, світові бестселери, такі як «Чорний лебідь» Насіма Талеба, «Атлант розправив плечі» Айн Ренд, «Чому нації занепадають» Дарона Аджемоглу і Джеймса Робінсона та багато інших.

Рис. 1.5. Видавництво «Наш формат» [5]

Видавничий дім «Букрек» (рис 1.6.) функціонує у Чернівцях уже понад 25 років. Це одне з перших видавництв, відкритих у незалежній Україні, та одне з небагатьох у державі та єдине на Буковині, де друкують книги мовами національних меншин.

Рис. 1.6. Видавничий дім «Букрек» [6]

Видавничий дім «Гельветика» також нещодавно оновив дизайн своїх приміщень (рис. 1.7).

Рис. 1.7. Видавничий дім «Гельветика» [7]

Отже, сучасне видавництво поєднує в собі стилістику офісних приміщень та громадського простору, тим самим створюючи унікальний дизайн, який стимулює працівників і відвідувачів до творчого підходу.

Висновки до першого розділу

1. Історія видавничої діяльності є досить довгою, оскільки дана діяльність починається з винаходу друкарства, і зараз зазнає значних змін, оскільки багато книговидавців переходять на електронний цифровий формат книговидання. Проте підготовка та друк паперової літератури і досі є актуальними, тому кількість видавництв в світі та Україні щорічно зростає.

2. Основними приміщеннями видавництв є адміністративні та офісні приміщення, де працюють видавці, редактори, коректори, верстальники, дизайнери та інші фахівці над підготовкою видання до друку. Тому проектувати видавничий дім слід з врахуванням особливостей технологічного процесу видавничої діяльності.

3. Виходячи з вітчизняного та зарубіжного досвіду теоретичних і практичних розробок у сфері проектування та будівництва офісних будівель, формування інтер'єрів офісних видавничих будівель є невід'ємною частиною створення повноцінного робочого простору. можна зробити висновок. Естетична організація безпосередньо впливає на рівень комфорту перебування. Стали очевидними актуальність теоретичних проблем і необхідність вирішення індивідуальних задач з прикладною деталізацією.

4. Проаналізовано подібні проекти та реальні об'єкти в Україні та за кордоном для створення більш комфортного та затишного дизайну інтер'єру видавничих офісних приміщень. Це необхідно для того, щоб знати особливості дизайну інтер'єру офісних будівель видавничого напрямку, щоб створити комфортний і привабливий офіс для співробітників видавничого дому, надаючи їм натхнення продуктивно працювати.

РОЗДІЛ II. ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ ПРИМІЩЕНЬ ОФІСНОГО ТИПУ

2.1. Вимоги до об'ємно-просторового вирішення видавничого дому

Процес проектування видавничих приміщень передбачає виконання технічного завдання, наданого замовником, і проходження всіх етапів проектування, включаючи вихідну дозвільну документацію та інженерні вишукування, а також розробку проектної та робочої документації. Специфікації повинні враховувати унікальні фактори, які відрізняють офісні приміщення від інших типів приміщень, таких як квартири, майстерні та магазини. Для створення привабливого іміджу для потенційних орендарів або власників дизайн також повинен відповідати вимогам ДБН та враховувати потреби керівного складу організації.

Проектування видавництв регулюється такими документами:

1. ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди. Основні положення [17].
2. ДБН А.2.2-3:2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво [13]
3. ДБН В.1.1.7-2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва [14]
4. ДБН В.2.5-23:2010 Інженерне обладнання будинків і споруд. Проектування електрообладнання об'єктів цивільного призначення [19]
5. ДБН В.2.2-9:2018. Природне і штучне освітлення [18]
6. ДБН В.2.2-40:2018 Будинки і споруди. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення [16].

Приміщення видавничих приміщень за принципом функціональності: видавництво повинно мати різні типи приміщень, у тому числі приміщення для його структурних підрозділів, кабінети керівників, інформаційно-технічну групу приміщень, яка включає бібліотеки, архіви, комп'ютерні зали зі спеціалізованою оргтехнікою (наприклад, , дизайн вентиляції може

потребувати унікального підходу). Додатково мають бути конференц-зали та кімнати для переговорів, а також приміщення для обслуговування будівель, такі як гардеробні, рецепції, кімнати охорони, вестибюлі, зони громадського харчування, медичних послуг, санвузли та інші «побутові» приміщення. До технічної групи приміщень слід віднести щитові, котельні, вентиляційні камери.

При проектуванні будівель розміщення ділянок і зон може здійснюватися двома способами: «жорстким» варіантом, який обмежує можливість співробітників вибирати свої функціональні зони, і «м'яким» варіантом, який дозволяє гнучко розподіляти підрозділи і співробітників. Зараз останній варіант використовується частіше через його переваги в управлінні такими ресурсами, як вода, електроенергія та опалення. Цей підхід також краще узгоджується з поточними потребами мобільності та спілкування. На оцінку офісної будівлі впливають різні фактори, включаючи системи зв'язку, сигналізації, диспетчеризацію інженерного обладнання, інтегровану електричну мережу, які враховуються при її класифікації [8]. Класифікація офісної будівлі визначається не лише її фізичною структурою, але також залежить від географічного розташування будівлі та рівня розвитку навколишньої інфраструктури. Крім того, якість матеріалів, використаних при будівництві, а також встановлені системи безпеки також відіграють вирішальну роль у визначенні класу будівлі. Таким чином, для точної класифікації офісної будівлі необхідна комплексна оцінка цих факторів.

Розбудова бізнес-центрів, у яких зазвичай розташовуються видавництва, передбачає проектування об'ємно-планувальної структури, що відповідає завданням створення оптимального освітлення. Це включає в себе максимальне використання природного освітлення, використання сонцезахисних механізмів, таких як жалюзі та екрани, впровадження інтегрованих систем штучного освітлення з індивідуальним керуванням для просторів, які мають відкриті холи, комбіноване планування та глибину кімнат 6-12 метрів. Кінцева мета

полягає в тому, щоб освітлення відповідало запланованому використанню простору.

Те, як сьогодні влаштовані видавництва, демонструють внутрішні функціональні зв'язки компанії. Спілкування між співробітниками, спільне використання ресурсів, передача інформації та документів, нагляд за підлеглими та контроль за доступом відвідувачів є важливими аспектами цієї організаційної структури. Система функціональної організації присутня на всіх рівнях компанії, включаючи окремі офіси, офісні будівлі, комплекси та бізнес-парки. Це поєднання робочих зон, громадських просторів, соціальної інфраструктури разом із допоміжними та технічними приміщеннями. У міру розвитку організаційної структури компанії та зміни пріоритетів частка громадських місць зростає. Ця тенденція особливо актуальна для видавництв, які потребують частої взаємодії з авторами та відвідувачами [24].

Вивчивши сучасні вітчизняні та західноєвропейські видавничі розробки, було виділено різні функціональні блоки:

Блок робочої зони. Основні офісні приміщення:

- робочі приміщення різних типів, які можна повністю або частково ізолювати, щоб забезпечити як звукову, так і візуальну конфіденційність;
- переговорна (спеціальний простір для проведення переговорів, проведення конференцій та організації навчальних семінарів);
- приміщення адміністрації (кабінети дирекції та правління)

Допоміжне приміщення:

- гардеробна
- комори, кімнати з посиленою охороною (сейфові)
- архів, бібліотека

Технічна зона

- Парковки:
- закриті паркінги, в тому числі підземні
- гостьові автостоянки

Комунікаційна зона (горизонтальні, вертикальні комунікації, зони соціальних комунікацій):

- сходово-ліфтове ядро
- коридори
- холи

– вестибюль (центральна зона всередині будівлі, в якій зазвичай розміщуються кілька важливих об'єктів, таких як адміністративний офіс, пост охорони, інформаційне табло, стійка реєстрації та зона очікування для відвідувачів. Цей простір служить основною точкою входу та виходу для осіб, які мають доступ до будівлі, і часто створює перше враження про заклад у відвідувачів. Вестибюль є важливою складовою будь-якої будівлі, оскільки він забезпечує комфортне та гостинне середовище для відвідувачів, а також слугує робочим центром для адміністративного персоналу та персоналу служби безпеки.

– Атріум або громадський простір – це універсальна та невимушена зона, яка може служити осередком для низки соціальних заходів. Це багатоцільове середовище, яке може вмістити різні події та функції.

- Передбачені коридори, місця для дозвілля, зони для ігор

Експлуатаційні зони і майстерні (технічні приміщення):

– загальний склад – просторе складське приміщення для зберігання канцтоварів, паперу, обладнання та навчальних матеріалів тощо;

– доготовельні або кухня (якщо при видавництві є власний буфет чи їдальня для працівників, кафе для відвідувачів тощо);

– серверні – місця, де розміщені комп'ютерні системи та інформаційні технології, зокрема автоматизований центр обробки інформації, призначений для персональних комп'ютерних систем;

- приміщення інженерних систем
- майстерні

Елементи соціальної інфраструктури:

- кафетерії, їдальня

- магазини, торгові автомати
- дитячий центр
- навчальний центр

Спосіб, у який блоки створені та де вони розміщені в компанії, є унікальним для кожного підприємства та залежить від використовуваної технології та розміру різних відділів. На підприємствах, які є великими або займають окремі будівлі, необхідно чітко організувати функціональні зони, щоб полегшити спілкування. Однак для невеликих компаній або окремих модулів важливо віддати перевагу універсальності та операційній гнучкості [35].

2.2. Ергономічні норми і специфіка обладнання

Ергономіка – це всеохоплююча область дослідження, яка вивчає складну роботу людської діяльності, інструменти та методи, що використовуються під час такої діяльності, а також навколишнє середовище, в якому ці фактори взаємодіють один з одним. Це наукова дисципліна, яка прагне досконало зрозуміти складну взаємодію між людьми, їхніми інструментами та навколишнім середовищем, а також знайти шляхи оптимізації цієї взаємодії на благо окремих людей і суспільства в цілому. Ергономіка передбачає аналіз різних факторів, таких як фізичні, когнітивні та соціальні аспекти людської поведінки, а також проектування продуктів, обладнання та систем, які адаптовані для задоволення потреб користувачів. По суті, ергономіка — це мистецтво та наука проектування та створення продуктів, які є зручними, ефективними та безпечними, враховуючи при цьому унікальні характеристики людини та її природного середовища.

Ергономіка насамперед спрямована на створення умов праці, які оптимізують продуктивність, водночас віддаючи пріоритет безпеці та комфорту працівників. Кінцевою метою є мінімізація виснаження працівників і збереження їхнього фізичного благополуччя [13].

Комфортність видавничого офісу визначається ергономічним дизайном робочого місця та ефективним плануванням офісного простору в цілому. Це передбачає поділ робочого простору на різні зони, щоб кожен працівник міг ефективно працювати як окремо, так і в команді. Дослідження, проведені американськими вченими в різних компаніях США, показали, що добре організований ергономічний робочий простір може підвищити продуктивність співробітника в середньому на 15-25% протягом дня.

Одним з найважливіших моментів є вибір відповідного столу. Щоб подолати проблему обмеженого простору, необхідно ретельно вибирати столи, тумби та шафи, які відповідають відповідним вимогам форми та розміру.

Вважається, що ідеальне розташування меблів таке, де необхідні складські одиниці легко доступні. Таке налаштування може допомогти зменшити непотрібне фізичне напруження та дозволити людям зосередити свою енергію на роботі. Дослідження показали, що дотримання ергономічних стандартів може призвести до збільшення продуктивності на 30% і економії робочого часу [29].

На робочому місці документи та предмети можна зберігати на трьох різних рівнях - над столом, на стільниці та під столом. Щоб підвищити продуктивність співробітників, важливо включити всі три рівні зберігання. Для цього можна використовувати різні види надбудов, підносів, підставок та інших функціональних аксесуарів. Однак дуже важливо уникати переповнення столу цими предметами, щоб підтримувати охайний робочий простір. Загалом, враховуючи всі три рівні зберігання, співробітники офісу можуть працювати ефективно та результативно.

Для оптимальної організації робочого місця рекомендується використовувати підвісні полиці, різноманітні органайзери, мобільні тумбочки. Ці предмети можна стратегічно розташувати в межах досяжності, забезпечуючи легкий доступ до часто використовуваних предметів і сприяючи більш ефективному робочому процесу. Приймаючи цей принцип «витягнутої руки»,

люди можуть усунути безлад і підвищити продуктивність у своєму робочому місці.

Експерти з ергономіки вважають, що найефективнішим способом створення оптимального робочого середовища є встановлення стаціонарних або рухомих перегородок різної висоти та рівня прозорості. Ці перегородки можуть повністю оновити офісний простір, дозволяючи співробітникам краще зосередитися та відчувати додатковий комфорт.

Перегородки на робочому столі дозволяють співробітникам мати власну персоналізовану робочу зону, яка сприяє оптимальній концентрації уваги та продуктивності, що особливо корисно для завдань, які потребують підвищеної концентрації.

Приймаючи рішення щодо майбутнього дизайну офісу, увага часто приділяється вибору більших предметів меблів, таких як шафи та полиці. Це пов'язано з тим, що прийнято вважати, що ці елементи є найбільш помітними і, отже, мають найбільший вплив на загальний вигляд простору. Тому їх часто вважають найважливішими елементами у створенні бажаного образу чи атмосфери офісу.

Вибираючи шафи, важливо віддати перевагу тим, які пропонують різні варіанти висоти та оснащені або традиційними дверцятами, або багатофункціональними ящиками. Рекомендується, щоб у комплекті також були колонні шафи для оптимального зберігання [29].

Меблева ручка є вирішальним чинником у меблевих виробках, однак на неї часто не звертають уваги. Спеціальні вимоги встановлені до ручок для забезпечення безпеки користувачів. Ці вказівки гарантують, що ручки не завдадуть шкоди людям, наприклад, вони не зможуть зламати пальці або наткнутися на ручки, що виступають із тумбочки. Важливо віддати перевагу вибору ручок, щоб гарантувати безпеку та комфорт людей, які користуються меблями.

Рукоятка — це інструмент або компонент, спеціально розроблений для захоплення або натискання рукою для виконання короткочасної дії. У

конструюванні меблів використовуються різні типи ручок, кожна з яких має свою унікальну назву, засновану на її формі, наприклад, ручки-кнопки, ручки-рейки, ручки-раковини, ручки-скоби та ручки-перила.

Сидяча робота протягом тривалого часу може мати шкідливі наслідки для людини. Це може змусити людину прийняти неправильну позу, наприклад, сутулитися або нахилитися вперед, що може призвести до пошкодження дисків хребта. Крім того, утримання плечей піднятими та зігнутих рук у стані напруги може призвести до дискомфорту чи болю. Щоб зменшити навантаження на м'язи плеча, рекомендується використовувати підставку для монітора або спеціальне кріплення для столу, щоб підняти монітор над поверхнею столу.

Для офісних співробітників зазвичай сидять за робочим столом приблизно 90% робочого дня. Хоча на перший погляд це може здатися нетривожним, важливо відзначити, що сидючи збільшує тиск на попереk у п'ять разів більше, ніж стоячи. Ця інформація викликає тривогу та підкреслює потенційний негативний вплив тривалого сидіння на здоров'я.

Правильна організація робочих місць з точки зору ергономіки має вирішальне значення для підвищення продуктивності як окремих працівників, так і команд. Такі добре організовані робочі місця можуть призвести до збільшення продуктивності праці до 30%, як показано на рис. 2.1. Тому вкрай важливо, щоб роботодавці віддавали пріоритет ергономічним практикам на робочому місці, щоб гарантувати, що працівники зможуть працювати ефективно та результативно. Завдяки цьому організації можуть отримати вигоду від покращення продуктивності та підвищення прибутковості.

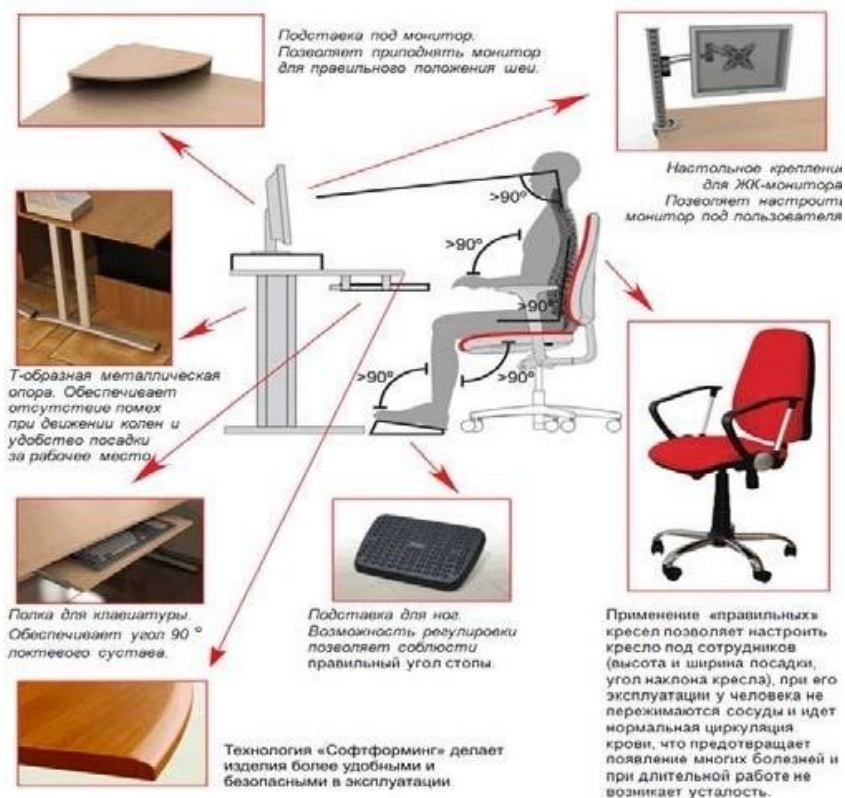

Рис.2.1. Схема рішення задач ергономіки з використання деяких меблевих рішень

2.3. Вплив кольору, композиції, стильових рішень на робочу атмосферу

Колір – це найбільш виразний елемент дизайну приміщень. Величезний вибір кольорів і напівтонів є однією з переваг оформлення різних зон. Вибір кольору відіграє велику роль у створенні атмосфери приміщень. Різнобарв'я вносить особливий настрій у композицію: сприймаючи колір, відвідувачі отримують своє, і тільки своє відчуття, а працівники відчувають мотивацію до роботи і заспокійливий вплив композиції кольорів офісного приміщення.

Сприйняття кольорів залежить і від розташування їх відносно один одного і відносно інших елементів приміщення. Теплі кольори створюють атмосферу комфорту і затишку, а об'єкти при цьому здаються ближчими. Холодні кольори свіжі й чисті, однак вони створюють ілюзію віддаленості. Кращі схеми дизайну інтер'єра передбачають поєднання холодних і теплих кольорів, при цьому повинен домінувати один тон. Світлі кольори збільшують простір, темні, навпаки, звужують його. Темні підлоги увиразнюють світлі

меблі, в той час як світлі підлоги роблять залу більшою, однак світлі меблі в такому оточенні просто «загубляться» [8].

Значення кольору неможливо переоцінити, особливо коли мова йде про роботу дизайнерів. Важливо відзначити основну роль, яку колір відіграє в цій сфері.

1. Колір відіграє важливу роль у наданні інформації та сприянні когнітивним процесам. Він допомагає виділити, підкреслити, створити контраст, розділити та об'єднати елементи.

2. Колір відіграє важливу роль у формуванні та визначенні об'єктів. За допомогою затінення та поступової зміни кольору колір допомагає створити форму об'єктів і підкреслити їх просторові якості.

3. Вплив кольору на наші емоції, переживання та сприйняття дій, подій і фактів можна як посилити, так і зменшити.

4. Колір відіграє вирішальну роль у формуванні архітектурних і просторових особливостей нашого оточення. Це робить значний внесок у загальну естетичну атмосферу розважального закладу, служачи багатьом цілям, таким як передача символічних повідомлень, підвищення структурної цілісності та надання декоративних елементів. Разом ці аспекти створюють колірний клімат, який значною мірою впливає на загальний дизайн і атмосферу простору.

5. Використання кольору може викликати різноманітні емоції та задати тон певній атмосфері чи обстановці.

6. Середовище, зображене в різні епохи та архітектурні стилі, має унікальні колоро-просторові характеристики. Тому, вибираючи колірну гамму для тієї чи іншої кімнати чи залу, слід пам'ятати про те, які емоції можуть викликати різні кольори. Це пояснюється тим, що кольори мають специфічний вплив на психіку, причому деякі з них є активними чи пасивними, теплими чи холодними та мають різні відтінки. Тому важливо враховувати ці фактори при виборі кольорів для дизайну.

7. Щоб створити особливу атмосферу, недостатньо використовувати певну кількість кольорів, скоріше важливо поєднати ці кольори в певній суміші з іншими кольорами.

8. Композиція в залі складається з різних кольорів, які використані в різних співвідношеннях, як простих, так і складних. Ці кольори можна сприймати відразу або поступово з часом.

Існують різні значення та асоціації, які зазвичай асоціюються з різними кольорами. Ці значення широко відомі та визнані багатьма людьми [23]:

Червоний колір часто асоціюється з кров'ю та емоціями, такими як енергія, ентузіазм, бажання або чуттєвість. Однак, хоча багато квітів мають як позитивні, так і негативні конотації, протилежна сторона червоного також може викликати негативні емоції, такі як агресія, гнів або насильство.

Оранжевий – колір тіла, або ж дружньої теплоти вогню вогнища. Позитивні значення цього кольору пропонують доступність, невимушеність.

Жовтий колір часто асоціюється зі щастям і сонцем, а також з сучасністю і почуттям розчарування. Хоча це може заряджати енергією, інтенсивність кольору також може стати надмірною. Як результат, жовтий зазвичай не є домінуючим кольором у моді протягом тривалого часу.

Зелений колір має різноманітні значення. У позитивному сенсі він представляє природу, включаючи рослини, ліси та інші природні елементи. Він також символізує життя, стабільність і відчуття спокою. Однак у певних відтінках або контекстах, таких як зелена шкіра, це може асоціюватися з гниттям, наприклад, грибок або цвіллю, а також токсичністю та штучністю.

Синій колір часто асоціюється з відчуттям прохолоди, дистанції, духовності та стриманої елегантності. Однак не всі відтінки синього подобаються всім. З негативного боку, фраза «блюз» часто використовується для опису почуття смутку, роз'єднаності, ізоляції або депресії.

Фіолетовий колір часто асоціюється з уявою, веселощами, спонтанністю та сюрреалістичним мисленням. Однак, якщо розглядати це негативно, це може бути пов'язано з лякаючими снами або божевіллям.

Білий колір, незважаючи на його недостатню присутність, може служити відмінним посередником між різними відтінками.

Тому добираючи кольорову гаму для оформлення офісних приміщень і дотримуючись концепції самого видавничого дому, потрібно враховувати ці значення кольорів та їх поєднань.

2.4. Вимоги до використовуваних матеріалів та освітлення

Людський організм значною мірою покладається на візуальну інформацію, причому понад 80% подразників навколишнього середовища сприймаються через зір. Основним джерелом цієї інформації є світло, яке служить подразником для очей. Освітлення має важливе значення не тільки для основних фізіологічних функцій, але й для психічного та фізичного благополуччя. Світло позитивно впливає на організм, покращуючи теплообмін і впливаючи на імунобіологічні процеси. У сучасному світі освітлення поділяють на природне або штучне, і важливо дотримуватися певних вказівок під час створення середовища.

1) Наявність природного освітлення в кімнаті сприяє створенню ідеальних умов для роботи та покращує зв'язок між внутрішнім і зовнішнім просторами.

2) Варіант, який є найбільш поширеним і враховує різний час доби, передбачає комбінацію джерел освітлення, включаючи природне освітлення та чіткий огляд надворі.

3) Необхідно скоротити час перебування в кімнаті зі штучним освітленням, схожим на денне, оскільки тривале перебування може призвести до різних негативних наслідків. Ці наслідки включають підвищену напругу під час роботи, зниження координації та психомоторних навичок, уповільнення серцево-судинних і дихальних реакцій, а також зниження активності вегетативної нервової системи.

Встановлено, що продуктивність робітників на 10% вище, коли вони працюють при природному освітленні, ніж при штучному. Однак ефективність

природного освітлення не є постійною і змінюється в залежності від різних факторів, таких як час доби, сезон, напрямок, висота прилеглих будівель, стан вікон.

Якщо покладатися на штучне освітлення, відсутність варіацій може призвести до підвищеної психологічної та емоційної чутливості, посилення почуття туги та тривоги та зниження здатності ефективно виконувати завдання [29].

Так, в торгових установах, розміщених в підземних зонах, обслуговуючому персоналу рекомендується проводити там не більше 4 годин підряд. Статичний характер освітлення швидше призводить до стомлюваності.

Динамічне освітлення, яке означає зміну інтенсивності та якості освітлення, має вирішальне значення для безперебійного функціонування фізіологічних процесів людини. Ці процеси відбуваються ритмічно, дотримуючись 24-годинного семиденного циклу. Освітлення простору має значний вплив на те, як воно візуально сприймається, включаючи його розмір, тонкощі та колірну палітру.

Розуміння та використання цих фотометричних концепцій може допомогти створити більш комфортне та ефективне середовище для людей у різних місцях, таких як офіси, школи та медичні заклади. Беручи до уваги такі фактори, як яскравість, освітленість, відблиски, контрастність, колірна температура та передача кольору, ергономісти можуть створювати простори, які є естетично привабливими та сприяють продуктивності та добробуту. Важливими є такі параметри:

- Кількість світла, випромінюване джерелом, яка вимірюється в люменах.
- Освітленість — це метрика, яка кількісно визначає кількість світла, яке надходить із зовнішніх і внутрішніх джерел і падає на поверхню. Зазвичай вимірюється в одиницях люкс, де один люкс еквівалентний одному люмену на квадратний метр освітленої площі.

- Яскравість – це міра, яка ґрунтується на тому, наскільки яскраво щось відчуває людина. Вона визначається множенням кількості відбитого світла на кількість світла, що падає, а потім діленням на коефіцієнт відбиття

Дизайнер може досягти основних цілей організації освітлення в просторі, використовуючи різні методи освітлення, які базуються на різних категоріях або концепціях. Ці категорії надають дизайнеру основу для створення емпіричних комбінацій, які ефективно освітлюють простір. Розуміючи ці категорії, дизайнер може переконатися, що освітлення в приміщеннях відповідає необхідним вимогам і покращує загальну атмосферу простору. Тому розуміння цих концепцій має вирішальне значення для досягнення оптимального дизайну освітлення:

- забезпечити найбільш підходящі умови зору для різних видів діяльності для досягнення оптимальної продуктивності;
- сприяти досягненню гармонійного та автентичного навколишнього та емоційного сприйняття шляхом посилення виразності дизайну інтер'єру.

Оптимальне освітлення на робочому місці характеризується такими основними параметрами:

- рівень освітленості;
- розподіл освітленості;
- напрямок світла (світлового потоку);
- розподіл тіні;
- відсутність зон блискоту (відблисків);
- колір світла (світлового потоку);
- передача кольору (здатність сприймати справжні кольори об'єктів, що залежить від якості світла, що їх освітлює. Це означає, що на точність сприйняття кольору впливає колір світла, яким висвітлюється предмет. Хороший індекс передачі кольору важливий у різних сферах, таких як дизайн, фотографія та освітлення. Високий індекс передачі кольору гарантує, що об'єкти виглядатимуть такими, якими вони є насправді, без будь-яких

спотворень кольору. Тому для точного сприйняття кольору вкрай важливо використовувати освітлення з високим індексом передачі кольору).

На робочих місцях освітлення додатково виконує наступні задачі:

- фізіологічну (дає можливість людині бачити, працювати, творити. Фізіологічний аспект людини відноситься до її тілесних функцій і систем, які дозволяють їй виконувати такі завдання, як бачення, робота та творчість. Ці функції необхідні для повсякденної діяльності та є фундаментальною частиною загального здоров'я та благополуччя людини. Без належного фізіологічного функціонування людина може відчувати обмеження та труднощі у повсякденному житті. Здатність бачити дозволяє орієнтуватися та сприймати навколишній світ, а здатність працювати та творити дозволяє нам робити внесок і досягати наших цілей. Тому підтримання хорошого фізіологічного здоров'я має вирішальне значення для оптимального функціонування та якості життя);

- експлуатаційну (даний аспект системи дозволяє їй сприймати та розуміти різні типи візуальних даних);

- психологічну (породжує позитивні стимули і створює сприятливий настрій);

- забезпечує безпеку (створюючи необхідні умови для підвищення безпеки праці, він гарантує безпечне робоче середовище);

- гігієнічну – стимулює підтримання чистоти. Ці методи спрямовані на запобігання поширенню хвороб і зміцнення здоров'я шляхом утримання житлових приміщень, особистих речей і тіла в чистоті та вільності від шкідливих мікробів і бактерій. Гігієнічні звички, такі як часте миття рук, регулярне очищення поверхонь і належна утилізація відходів, є важливими для забезпечення здорового та безпечного середовища. Дотримуючись правил гігієни, люди можуть допомогти запобігти поширенню хвороби та підтримувати чисте та комфортне робоче місце.

Освітлення може бути загальним, місцевим і комбінованим, а також розсіяним, спрямованим, відбитим [5].

Незалежно від способу освітлення необхідний рівень освітленості визначається такими параметрами:

- Рівень точності зорової роботи можна класифікувати як найвищий, дуже високий, середній або інші рівні.
- Діапазон мінімальних розмірів, які можна виділити для об'єкта, становить від 0,15 до 5 міліметрів.
- Рівень зорової складності поступово підвищується від першого до дев'ятого ступеня.
- Порівняння між об'єктом, який виділяється, і фоном, на якому він розміщений, можна спостерігати за трьома різними рівнями розміру: малим, середнім і великим.
- Елементи фону можна класифікувати за трьома категоріями залежно від їх темності: темний, середній і світлий.

Якість освітлення будь-яких приміщень повинна оцінюватися комплексно, у взаємодії системи вимог і факторів освітленості. Як правило, штучне освітлення поділяється на загальне та місцеве, і розрахунок цих систем робиться роздільно.

Для досягнення найкращого освітлення при установці світильників важливо дотримуватися певних рекомендацій. Слід ретельно дотримуватися цих правил, щоб освітлення було оптимальним і ефективним.

- Рекомендується, щоб на око не потрапляли світлові промені, які мають кут нахилу до горизонту менше 30 градусів.
- На появу сліпучих відбитих променів не повинен впливати кут, під яким світло падає на поверхню.
- Важливо, щоб тінь людини не закривала область, в якій вона працює. Це може спричинити труднощі у виконанні завдань і навіть призвести до помилок або нещасних випадків. Тому вкрай важливо розташувати себе таким чином, щоб забезпечити достатнє освітлення та мінімальні тіні. Цього можна досягти шляхом регулювання кута джерела світла або переміщення в місце, де на

робочу зону не падає тінь. Уважність до своєї тіні може значно підвищити продуктивність і забезпечити безпеку на робочому місці.

Типова помилка молодосвідчених проектувальників – твердження, що джерело світла на робочому місці повинен розташовуватися зліва, щоб виключити тіні в робочій зоні. Це справедливо для «правші», а для «лівші» джерело повинен знаходитися праворуч.

Відблиски є шкідливою проблемою, яка може виникнути з освітленням. Це коли яскраво освітлена поверхня викликає у спостерігача засліплення або дезадаптацію. Це може призвести до зниження ефективності під час читання зі зниженням на 80% після трьох годин прямого освітлення, яке викликає відблиски. Однак, якщо використовується система відбитого світла та усунення відблисків, зниження ефективності становить лише 10% [29].

Колір світла, або спектральний склад світлового потоку, якщо користуватися науковою термінологією, істотно впливає на вигляд освітленого предмета. Це вплив, що виражається в залежності кольору предмета від спектра випромінювання джерела, характеризується поняттям передачі кольору. Оцінити передачу кольору конкретного джерела світла можна, порівнявши її з передачею кольору еталонного джерела.

Розрахунок необхідної кількості світильників загального освітлення в приміщеннях здійснюється за формулою (при висоті підвісу світильників 1 м над освітлюваною поверхнею)

$$l \times b \times E_m \times K \cdot \Phi / n$$

де n - кількість світильників, шт.;

K - коефіцієнт, що враховує колір і тон стін, стелі та підлоги (1,5-2,5);

l - довжина приміщення, м; b - ширина приміщення, м;

E_m - задана освітленість, лк;

Φ - світловий потік джерел світла одного світильника, лм.

Рівень (величина) освітленості залежить від висоти підвісу світильників і зменшується пропорційно квадрату її зміни. Тому кількість світильників необхідно збільшувати пропорційно квадрату зміни висоти підвісу.

Наприклад для робочої поверхні висотою 0,8 м і при висоті підвісу світильників 2,5 м від підлоги, тобто коли відстань від освітлюваної площини до світильників рівне $2,5 - 0,8 = 1,7$ м, їх кількість має бути збільшено в три рази ($1,7^2 = 2,89 \sim 3$).

Для досягнення оптимального освітлення на робочому місці рекомендується комбінувати місцеве та загальне освітлення, причому останнє становило не менше 20% від загального освітлення робочого місця.

Важливо враховувати, що з віком у людини знижується чутливість до світла. Зокрема, 30-річному працівнику потрібно вдвічі більше світла, ніж 10-річному студенту, 40-річному потрібно втричі більше світла, а 50-річному потрібно в шість разів більше світла. Це підкреслює вплив віку на зорове сприйняття та наголошує на необхідності відповідного регулювання рівнів освітлення в робочому та навчальному середовищі, щоб пристосувати людей будь-якого віку.

Висновки до другого розділу

1. Видавнича діяльність по підготовці видань до друку здійснюється в приміщеннях офісного типу з виділенням громадського простору для відвідувачів. Також в приміщеннях видавництв проводяться різноманітні семінари, конференції, виставки та інші публічні заходи для привернення уваги читачів і залучення до співпраці нових перспективних авторів.

2. Приміщення видавництв мають бути функціонально розташовані таким чином, щоб потоки відвідувачів не перетинались зі внутрішніми потоками працівників, тому зонування приміщень має відбуватись таким чином, щоб громадські місця були ближче до виходу. Приміщення для роботи фахівців закритого типу можуть бути розміщені у відокремленому секторі або ж розташовуватись в дальній частині відкритого простору.

3. Підбір матеріалів, кольорів та меблів має на меті формування комфортного робочого простору, тому мають бути враховані нормативні вимоги щодо освітлення, вентиляції, кондиціонування та ергономіки робочого місця.

4. Інтер'єр громадської будівлі або споруди складається з різних зон, які служать певним цілям, що ускладнює охоплення всього простору одночасно. Тому, щоб оцінити інтер'єр, потрібно відчувати різноманітні враження, які поєднуються через дизайн, кольори, матеріали та практичні функції кожної кімнати.

5. Утилітарні аспекти дизайну інтер'єру мають сильний вплив на фізичне середовище, обладнання та огорожувальні поверхні. Концепція внутрішнього простору передбачає не тільки декоративне оформлення архітектурних деталей, а й використання матеріалів, здатні справляти безпосередній вплив на людину. Предмет внутрішнього простору тісніше пов'язаний з архітектурою, ніж у міському середовищі, що робить його важливим аспектом загального дизайну. Однак деякі інтер'єри, наприклад релігійні споруди та спортивні комплекси, можуть більше покладатися на саму архітектуру для забезпечення естетичної привабливості, а не на матеріальне наповнення.

6. Те, як люди сприймають внутрішній простір громадського простору, відбувається в певному порядку, починаючи із загального враження, а потім просуваючись до відмічання окремих деталей. На цей процес впливає розмір і важливість кожного елемента в просторі, і не всі елементи можна побачити або оцінити одночасно.

Таким чином, ми розглянули основні вимоги до проектування офісних приміщень для видавничих цілей і можемо переходити безпосередньо до проектування приміщень видавничого дому.

РОЗДІЛ III. ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ВИДАВНИЧОГО ДОМУ

3.1. Вихідні дані до проекту дизайну інтер'єру видавничого дому

Під видавничий дім пропонується до перепланування перший поверх бізнес-центру «Бears Бізнес Центр» за адресою: м. Київ, вул. Попудренка, 52 (рис. 3.1).

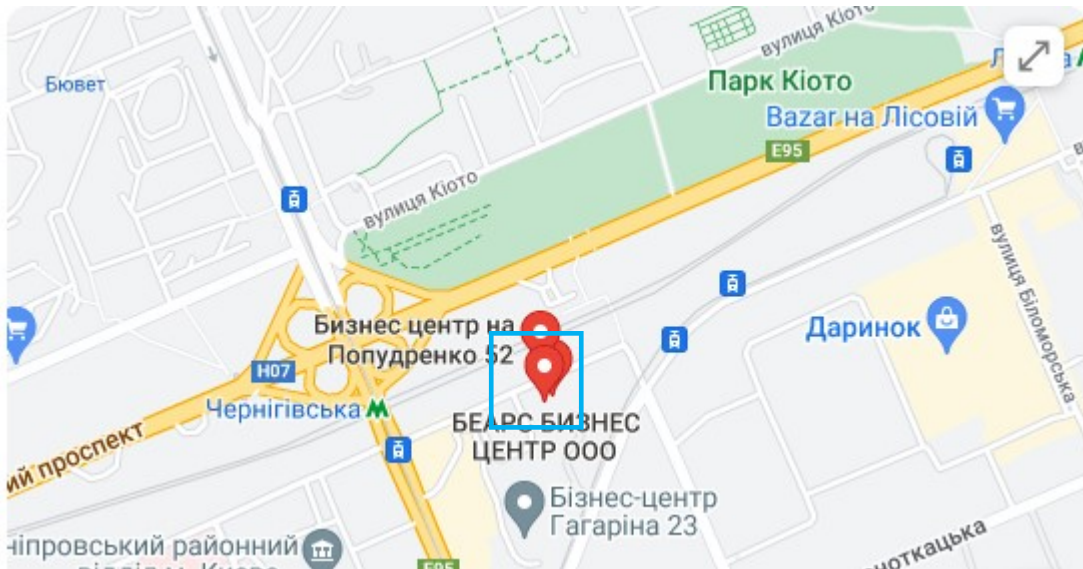

Рис. 3.1. Розміщення в планувальній структурі міста

Дане розташування видавничого дому обґрунтовується ще й тим, що поруч знаходиться лінія метро, станції Чернігівська та Лісова, а також Дарницький автовокзал, невелика віддаленість до Дарницького залізничного вокзалу та аеропорту «Бориспіль». Тобто транспортне сполучення дозволить гостям міста зручно дістатись до видавничого дому, придбати книжки у книжковому магазині на 2 поверсі, укласти договір на публікацію чи працевлаштуватись у видавництво.

Мережі енергозабезпечення в районі – трансформаторна станція на відстані 50 м, є можливість підключитись.

Мережі водопостачання – міський водогін \varnothing 400 мм поряд з проєктованим закладом на відстані 30 м від межі території забудови.

Мережі каналізації – районний колектор \varnothing 600 мм проходить на відстані 40 м від межі території забудови. Дощова каналізація – приймач дощових вод - на відстані 50 м від ділянки будівництва.

Мережі теплофікації – міський теплопровід від ТЕЦ-№ 5 \varnothing 300 мм проходить на відстані 70 м від межі території забудови.

Водозабезпечення систем закладу буде здійснюватися від міського водогону. На вводі системи у заклад буде влаштований водомірний вузол з встановленням лічильника. У закладі організовано об'єднану тупикову, просту систему водопостачання з верхньою розводкою, що відповідає вимогам СНиП 2.04.01-85.

Таким чином, наявні всі умови для функціонування видавничого дому.

3.2. Благоустрій прибудинкової території

Створення видавничого дому буде виконуватись шляхом перепланування поверху будівлі бізнес-центру (рис. 3.2).

Рис. 3.2 Фасад будівлі офісного центру, в якому буде розміщено видавництво

Благоустрій території біля даної будівлі буде проводитись відповідно до загальної концепції офісного центру і не буде стосуватись безпосередньо видавничого дому.

3.3 Архітектурно-конструктивне рішення будівлі видавничого дому

Архітектурно-конструктивне рішення будівлі - це рішення поверхових планів, де взаємопов'язані габарити і форма приміщень в плані і в загальному обсязі будівлі.

Проаналізувавши вихідний план, було виокремлено застосування каркасної системи - найбільш часто застосовується при проектуванні масових і унікальних громадських будівель різного призначення та поверховості. Перевага цієї системи пов'язана з функціональними вимогами до гнучкості об'ємно-планувальних рішень і необхідності неодноразової перепланування будівель в процесі їх експлуатації. Система базується на прив'язці до існуючих колон будівлі.

Глобальне перепланування споруди не відбувалося – за завданням концепції, яке формує адаптацію внутрішнього наповнення від офісний простір, тим самим для відповідності завдання збережено існуючий стан об'ємно-планувального рішення

Далі відповідно утвореним функціям було сформовано схему монтажу міжкімнатних перегородок, які повинні підтримувати загальну концепцію споруди та додаткові функції

3.4. Функціональне зонування та планувальне вирішення

Головною частиною видавничого дому є приймально-вестибюльна група, яка включає: зону рецепції з двома адміністраторами, зону очікування (Додаток 1.).

Для переміщення працівників по видавничому дому був спроектований коридор шириною 2,5 м.

В приміщенні знаходяться робочі зони, які вміщують від 1 до 10 робочих місць в залежності від площі та призначення.

Для адміністративних справ та переговорів присутній кабінет керівника та зала для нарад.

Також вирішено розмістити зону для відпочинку, яка вміщує: їдальню для персоналу та кухню та кімнату відпочинку персоналу з диванами та кріслами.

3.5. Концепція дизайну інтер'єру та колористичне рішення

Основна мета дизайну інтер'єру – створити комфортний робочий простір для фахівців видавничого бізнесу, які працюють над текстом, оформленням чи технологічними параметрами видання. Для цього було обрано мінімалістичний стиль, який підкреслює простоту, точність і ясність. На рішення прийняти цей стиль вплинула потреба в точності роботи, яка повинна бути зроблена без помилок. Екстер'єр будівлі гармонійно вписується в навколишній ландшафт, з використанням світлих і темних кольорів. Освітлення стратегічно розташоване, щоб підкреслити архітектурні особливості будівлі, з круглими лампами, вбудованими в стелю. Використання лінолеуму, плитки та ковроліну, а також фарбування стін у білий, сірий та блакитний колір додає загальної естетичної привабливості простору.

Внутрішнє оздоблення інтер'єрів виконано у стилі мінімалізм. Це проявляється у використанні характерних меблів та кольоровій гаммі для створення спокійного, затишного та сучасного простору для перебування працівників офісного простору. Кабінети для праці в концепції офісу виконані, як місця підвищеного комфорту з світло - темною кольоровою гаммою для створення заспокійливої робочої атмосфери

3.6. Підбір матеріалів і предметного наповнення інтер'єрів

Кожен інтер'єр не обходиться без мебельного наповнення, тому що родзинкою в композиції та образі офісу виступають меблі. Мінімалізм не сприймає насиченню меблів, тому потрібно обмежитись мінімальним набором. Але в цьому проекті меблі виступають акцентним тілом, тому вирішено надати деяким з них сірий колір. Меблі в стилі мінімалізм повинні бути простими та

спокійними, як за кольором так і формою. Форми пологі, округлі, геометричні. В інтер'єрах офісу гострі та пологі форми (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Предметне наповнення інтер'єрів

<i>№</i>	<i>Вид</i>	<i>Найменування</i>
1.		<i>Робочий стіл</i>
2.		<i>Крісло офісне</i>
3.		<i>Стілець офісний</i>
4.		<i>Шафа</i>

3.7. Авторські розробки

У якості авторських розробок було виконано окремі меблі для приміщень видавничого дому. Геометричні форми та матеріал меблів обрано згідно загальної концепції дизайну видавничого дому. Було розроблено три основних моделі меблів для кімнати відпочинку та зони очікування для клієнтів, зокрема,

стілець, стіл та лавочка, які доповнюють інтер'єр і створюють атмосферу відпочинку.

Приклади використання розроблених меблів наведено на рис. 3.3.

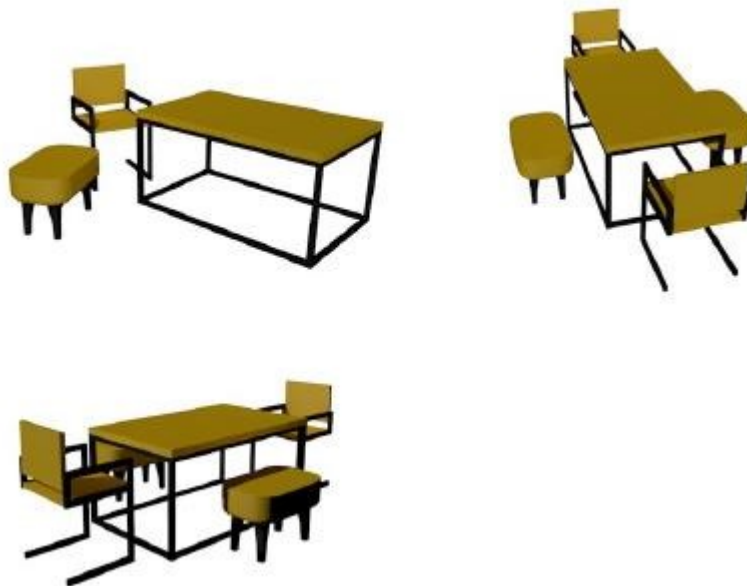

Рис. 3.3 Авторські розробки меблів для видавничого дому

Таким чином, розроблені авторські рішення дозволять надати дизайнові приміщень видавничого дому завершеності та гармонійності.

Висновки до третього розділу

1. Застосовано отримані висновки аналізу теоретичного матеріалу для визначення особливостей проектування приміщень видавництв за адресою м. Київ, вул. Попудренка, 52.

2. Згідно завдання на проектування було розроблено документацію по переплануванню поверху офісного центру під приміщення видавничого дому.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

1. Історія видавничої діяльності є досить довгою, оскільки дана діяльність починається з винаходу друкарства, і зараз зазнає значних змін, оскільки багато книговидавців переходять на електронний цифровий формат книговидання. Проте підготовка та друк паперової літератури і досі є актуальними, тому кількість видавництв в світі та Україні щорічно зростає.

2. Основними приміщеннями видавництв є адміністративні та офісні приміщення, де працюють видавці, редактори, коректори, верстальники, дизайнери та інші фахівці над підготовкою видання до друку. Тому проектувати видавничий дім слід з врахуванням особливостей технологічного процесу видавничої діяльності.

3. Виходячи з вітчизняного та зарубіжного досвіду теоретичних і практичних розробок у сфері проектування та будівництва офісних будівель, формування інтер'єрів офісних видавничих будівель є невід'ємною частиною створення повноцінного робочого простору. можна зробити висновок. Естетична організація безпосередньо впливає на рівень комфорту перебування. Стали очевидними актуальність теоретичних проблем і необхідність вирішення індивідуальних задач з прикладною деталізацією.

4. Проаналізовано подібні проекти та реальні об'єкти в Україні та за кордоном для створення більш комфортного та затишного дизайну інтер'єру видавничих офісних приміщень. Це необхідно для того, щоб знати особливості дизайну інтер'єру офісних будівель видавничого напрямку, щоб створити комфортний і привабливий офіс для співробітників видавничого дому, надаючи їм натхнення продуктивно працювати.

5. Видавнича діяльність по підготовці видань до друку здійснюється в приміщеннях офісного типу з виділенням громадського простору для відвідувачів. Також в приміщеннях видавництв проводяться різноманітні семінари, конференції, виставки та інші публічні заходи для привернення уваги читачів і залучення до співпраці нових перспективних авторів.

6. Приміщення видавництв мають бути функціонально розташовані таким чином, щоб потоки відвідувачів не перетинались зі внутрішніми потоками працівників, тому зонування приміщень має відбуватись таким чином, щоб громадські місця були ближче до виходу. Приміщення для роботи фахівців закритого типу можуть бути розміщені у відокремленому секторі або ж розташовуватись в дальній частині відкритого простору.

7. Підбір матеріалів, кольорів та меблів має на меті формування комфортного робочого простору, тому мають бути враховані нормативні вимоги щодо освітлення, вентиляції, кондиціонування та ергономіки робочого місця.

8. Інтер'єр громадської будівлі чи споруди – це набір організованих відповідно до функції об'єкта просторів, одночасне візуальне сприйняття яких, як правило, практично неможливе. Таким чином, естетичне сприйняття інтер'єру нагадує зміну різноманітних вражень, що зв'язують між собою композицію, колір, матеріали архітектурної оболонки, а також різноманітні утилітарні функції, які відповідають призначенню приміщення.

9. Утилітарні функції впливають на концепцію інтер'єрного простору, але ще більше на обладнання, предметне середовище і огорожувальні поверхні. У зв'язку з цим інтер'єр виступає як єдність поверхонь та архітектурних деталей із їх декоративним оформленням, а також предметне наповнення, що безпосередньо взаємодіє з людиною. До того ж предметне наповнення в інтер'єрному середовищі виконує більш значну роль, ніж у міському, бо його зв'язок із архітектурою в інтер'єрі значно тісніший. Разом із тим існують інтер'єри з майже відсутнім предметним наповненням, як це спостерігається в деяких культових спорудах, спортивних комплексах тощо, де естетичні функції на себе перебирає архітектурний простір.

10. Слід зазначити, що сприйняття внутрішнього середовища громадського об'єкта відбувається послідовно від загального до окремого, від цілого до деталі. Неодночасність та неоднаковість сприйняття різноманітних складових композиції інтер'єру визначається їх масштабом.

11. Застосовано отримані висновки аналізу теоретичного матеріалу для визначення особливостей проектування приміщень видавництв за адресою м. Київ, вул. Попудренка, 52.

12. Згідно завдання на проектування було розроблено документацію по переплануванню поверху офісного центру під приміщення видавничого дому.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про видавничу справу : Закон України від 05.06.1997 № 318/97-ВР : станом на 31 бер. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/318/97-%D0%B2%D1%80> (дата звернення 10.04.2023).
2. Про державну підтримку книговидавничої справи в Україні: Закон України від 6.03.2003 р. № 601-IV : станом на 31 берез. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 11.04.2023).
3. Бондар Ю., Шпак В. Видавнича програма: комунікаційний місток і маркетингова стратегія. Вісник Книжкової палати. 2021. № 4. С. 3-9.
4. Видавництво «Дніпро» святкує своє 90-річчя. URL: <https://www.unian.ua/culture/219074-vidavnitstvo-dnipro-svyatkue-svoe-90-richchya.html> (дата звернення: 11.05.2023)
5. Видавництво «Наш формат». URL: <https://nashformat.ua/> (дата звернення: 11.05.2023)
6. Видавничий дім «Букрек». URL: <https://www.bukrek.net/> (дата звернення: 11.05.2023)
7. Видавничий дім «Гельветика». URL: <https://helvetica.ua/> (дата звернення: 11.05.2023)
8. Гнатюк Л. Р., Музиченко О. А. Особливості еволюції офісних приміщень та сучасні тенденції їх оформлення. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2014. Вип. 37. С. 117-124.
9. Гнатюк Л.Р. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних тенденцій. Теорія та практика дизайну: зб. наук. праць, Київ, 2016. № 9. С.47–56.
10. Гнатюк Л.Р., Богуш О.В. Особливості облаштування вертикальних комунікацій громадських приміщень. Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. 2019. Вип. 16. С.42–51.
11. Гнатюк Л.Р., Поліщук Я.І. Використання та роль кольору в дизайні інтер'єрів офісних приміщень. Теорія та практика дизайну: зб. наук. праць, Київ, 2014. №5. С. 16-24.

12. Губов Б. І., Чернядьєва І. Д., Гершкович А.В. Державні будівельні норми України. Будівлі і споруди: Офіси. ДБН В. 2.2.-20: підручник – довідник К., 2006. 61 с.

13. ДБН А.2.2-3:2014 Склад та зміст проєктної документації на будівництво. [Вводяться на заміну ДБН А.2.2-3-2012. Чинні з 01.10.2014]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2014. 44 с.

14. ДБН В.1.1.7-2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва. [Вводяться на заміну ДБН В.1.1.7:2002. Чинні з 01.06.2017]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2017. 44 с.

15. ДБН В.2.2-25:2009 Будинки і споруди. Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства [Вводяться вперше. Чинні від 2010-09-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2010. 67 с.

16. ДБН В.2.2-40:2018 Будинки і споруди. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. [Вводяться на заміну ДБН В.2.2-17:2006. Чинні з 01.04.2019]. Мінрегіон України, 2018. 68 с.

17. ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди. Основні положення. [Вводяться на заміну ДБН В.2.2-9-2009. Чинні з 01.06.2019]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019. 47 с.

18. ДБН В.2.2-9:2018. Природне і штучне освітлення. [Чинні від 01.03.2019]. Вид. офіц. Київ: Мінрегіон України, 2018. 137 с.

19. ДБН В.2.5-23:2010 Інженерне обладнання будинків і споруд. Проектування електрообладнання об'єктів цивільного призначення. [Вводяться на заміну ДБН В.2.5-23-2003. Чинні з 01.10.2010]. Мінрегіонбуд України, 2010. 167 с.

20. Запаско Я., Мацюк О., Стасенко В. Початки українського друкарства. Львів: Центр Європи, 2000. 222 с.

21. Іваськевич І.О. Ергономіка: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка, 2002. 280 с.

22. Ісаєвич Я. Українське книговидання XIX-XX ст. Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми : монографія. Львів, 2002. С. 395-419.
23. Лінда С. М. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд : навч. посіб. Львів : вид-во Львівської політехніки, 2013. 642 с.
24. Лобода С. М., Денисенко С. М. Видавнича справа і технічне редагування: навчальний посібник. К.: НАУ, 2021. 76 с.
25. Нойферт Е. Будівельне проектування. К.: Книжкова Літера, 2017. 614 с.
26. Огієнко І. Історія українського друкарства / Упорядк., передмова і примітки М. Тимошика. К.: Либідь, 1994. 448 с.
27. Онищук М. Польща: історія та тенденції розвитку індустрії книги. Вісник Книжкової палати України. 2021. №4. С. 10-15.
28. Підмогильна Н., Терханова О. «Освітні вектори у сфері видавничої справи та редагування. Communications and Communicative Technologies 20. Дніпро, 2020. С. 67-72.
29. Поплавська О.М. Ергономіка: навч. посіб. К.: КНЕУ, 2006. 320 с.
30. Рейтинг українських видавництв. *Bookforum*. URL: <https://bookforum.ua/en/p/rejtyng-ukrayinskyh-vydavnytstv> (дата звернення 14.02.2023)
31. Скленар І. М., Лозинський М. В. Історія видавничої справи та редагування : навч. посіб. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І.Франка, 2014. 192 с.
32. Список видавництв України. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (дата звернення 14.02.2023)
33. Тимошик М.С. Історія видавничої справи: підручник. 2-ге вид., випр. Київ : Наша наука і культура, 2007. 496 с.
34. Тимошик М.С. Книга для автора, редактора, видавця. Київ : Наша культура і наука, 2006. 560 с.

35. Шпак В. І. Видавничий бізнес в умовах української державності : монографія. Київ : ДП «Експресоб'ява», 2015. 392 с.

36. Beautyman Mairi. Kinzo Maximizes Space for Publishing House Suhrkamp Verlag's New Headquarters. URL: <https://interiordesign.net/projects/kinzo-maximizes-space-for-publishing-house-suhrkamp-verlag-s-new-headquarters/> (дата звернення 14.05.2023)

37. Book Publishers Adopt a New Office Image: Openness. URL: <https://www.nytimes.com/2019/06/11/business/book-publishers-adopt-a-new-office-image-openness.html> (дата звернення 14.05.2023)

38. Vy Yang. A Publishing House in Brazil Uses Color to Split the Office. URL: <https://design-milk.com/a-publishing-house-in-brazil-uses-color-to-split-the-office/> (дата звернення 10.05.2023)

ДОДАТКИ